

Sygn. akt IV Cz 282/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie SO: Wanda Dumanowska, Mariola Watemborska (spr.),

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko Skarbowi Państwa – Marszałkowi Województwa (...) w G. i B. K.

o naruszenie posiadania

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt I C 534/13

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. oddalić wnioski stron o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt IV Cz 282/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku z urzędu zawiesił na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc postępowanie uznając, że orzeczenie jakie zapadnie w sprawie I C 1084/12 wywiedzionej przez Skarb Państwa – Marszałka Województwa (...) z prawa własności, toczącej się obecnie przed Sądem Rejonowym w Lęborku będzie miało wpływ na przedmiotową sprawę I C 534/12 wywiedzioną przez E. M. - opartą na posiadaniu przedmiotowego jazu.

Sąd I instancji powołał się przy tym na treść art. 344 § 1 kc, stwierdzając, że wyrok jaki zapadnie w sprawie I C 1084/12 może stanowić orzeczenie stwierdzające, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia posiadania, jest zgodny w prawem.

Z takim orzeczeniem nie zgodził się powód wnosząc zażalenie, w którym domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zasądzenia na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zdaniem żalącego brak było w niniejszej sprawie podstaw do zawieszenia postępowania z uwagi na toczące się inne postępowanie cywilne, gdyż wynik niniejszego postępowania nie jest zależny od orzeczenia, które ma zapaść w innym postępowaniu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się bowiem należy z żalącym powodem, że rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie jest uzależnione od wcześniejszego orzeczenia wydanego w toczącej się obecnie sprawie opartej na prawie własności. Stąd też brak było podstaw do zawieszenia przedmiotowego postępowania w oparciu o treść art. 177 § 1 pkt 1 kpc.

Takiego stanowiska Sądu Okręgowego nie zmienia także powołany przez Sąd I instancji art. 344 § 1 kc, z którego wynika, że roszczenie posesoryjne nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Zauważyć co prawda należy, że od zasady zakazu badania prawa w procesie posesoryjnym, art. 344 k.c. przewiduje wyjątek. Zgodnie bowiem z przepisem § 1 zdanie drugie in fine tego artykułu dopuszczalne jest badanie w procesie posesoryjnym prawa wtedy, gdy zostanie ono stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego powołanego do rozpoznania spraw tego rodzaju organu państwowego.

Już brzmienie tego przepisu nie pozostawia jednak wątpliwości, że ta wyjątkowa norma wchodzi w zastosowanie tylko wtedy, gdy prawo do przedmiotu posiadania zostało stwierdzone w orzeczeniu. Wyjątkowy charakter tej normy nie pozwala też na jakąkolwiek jej rozszerzającą interpretację.

Uzasadnienie zatem wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania możliwością dopiero w przyszłości uzyskania takiego orzeczenia nie jest okolicznością wystarczającą do uznania zasadności zawieszenia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpc zaskarżone postanowienie jako bezzasadne należało uchylić.

Wniosek natomiast stron o przyznanie im kosztów postępowania zażaleniowego jako przedwczesny należało oddalić. Zgodnie bowiem z treścią art. 108 § 1 kpc sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, postanowienie zaś o zawieszeniu postępowania nie kończy postępowania w instancji.